

11ο Μήνυμα

Η Θεανθρώπινη Ενσωμάτωση του Ολοκληρωμένου Θεού με τους Αναγεννημένους Πιστούς— η Έκβαση του Δοξασμού του Χριστού από τον Πατέρα με τη Θεία Δόξα

Αναγνώσματα από την Αγία Γραφή: Ακ 12:49-50, Ιω 12:23-24,
14:2, 10-11, 17, 20-21, 23, 15:1-8, 16, 16:13-16, Απ 21:3, 22

- I. Πρέπει να δούμε ότι σε ολόκληρο το σύμπαν υπάρχει μόνο ένα πράγμα που θέλει ο Θεός, ήτοι, την παγκόσμια ενσωμάτωση του εαυτού Του, που είναι ο ολοκληρωμένος Θεός, με τους αναγεννημένους πιστούς—Ιω 14:10-11, 20, 17:21, 23, 14:23, Απ 21:3, 22:**
- A. Η σχέση των πιστών με τον Κύριο περιγράφεται με τις λέξεις ένωση, ανάμειξη και ενσωμάτωση. Η ένωση αφορά την ενότητά μας στη ζωή με τον Κύριο, η ανάμειξη σχετίζεται με τη θειότητα και την ανθρώπινη φύση, ενώ η ενσωμάτωση αποτελεί τα πρόσωπα που ενοικούν το ένα το άλλο, δηλαδή, που συμπεριέχονται—Ιω 15:4-5, Β΄ Πε 1:4, Ιω 14:20.
- B. Οι τρεις της Θείας Τριάδας αποτελούν μια ενσωμάτωση από την αιωνιότητα, σε αυτό που είναι και σε αυτό που κάνουν—Ιω 14:10:
1. Η τρεις της Θείας Τριάδας ενσωματώνονται καθώς συμπεριέχονται—«Εγώ είμαι μέσα στον Πατέρα και ο Πατέρας είναι μέσα σ' εμένα»—Ιω 14:10α, 11α.
  2. Οι τρεις της Θείας Τριάδας αποτελούν μια ενσωμάτωση καθώς συνεργάζονται σαν ένα—«Τα λόγια που εγώ σας λέω δε τα μιλώ από τον εαυτό μου, μάλιστα ο Πατέρας που μένει μέσα μου κάνει τα έργα του» (Ιω 14:10β). «Εξαιτίας αυτών των έργων ας πιστεύετε» (Ιω 14:11β).
- Γ. Οι Πράξεις 2:23 υποδεικνύουν ότι αυτή η παγκόσμια ενσωμάτωση, οι τρεις της Θείας Τριάδας, έκαναν συμβούλιο στην αιωνιότητα και συμφώνησαν να στείλουν τον δεύτερο της Θείας Τριάδας για να γίνει άνθρωπος, μέσα στον χρόνο, για την εκτέλεση της αιώνιας οικονομίας του Θεού—Α΄ Πε 1:20, Μιχ 5:2, βλ. Γεν 1:26.
- Δ. Πριν από την ενσάρκωση αυτή η παγκόσμια ενσωμάτωση αποτελούταν από τρία μέρη. Έπειτα, ο δεύτερος της Θείας Τριάδας έφερε αυτήν την παγκόσμια ενσωμάτωση μέσα στην ανθρωπότητα—Ιω 14:10-11.
- Ε. Οι τρεις στη Θεία Τριάδα είχαν ήδη ενσωματωθεί στην αιωνιότητα του παρελθόντος. Αυτός ο ενσωματωμένος Θεός εισήλθε στον χρόνο για να συμπεριλάβει όλους τους εκλεκτούς Του στην ενσωμάτωσή Του, ώστε να πραγματοποιήσει μια μεγάλη, παγκόσμια, θεανθρώπινη ενσωμάτωση του ολοκληρωμένου Θεού με τους αναγεννημένους πιστούς—Ιω 17:21.
- ΣΤ. Το κατά Ιωάννη 14:20 αποκαλύπτει ότι ο ολοκληρωμένος Τριαδικός Θεός και οι αναγεννημένοι πιστοί έγιναν μια ενσωμάτωση στην ανάσταση του Χριστού:
1. «Εκείνη την ημέρα»—την ημέρα της ανάστασης του Υιού.
  2. «Εσείς θα γνωρίσετε ότι εγώ είμαι μέσα στον Πατέρα μου» (ο Υιός και ο Πατέρας είναι ενσωματωμένοι όντας ένα), «και εσείς είστε μέσα μου» (οι αναγεννημένοι πιστοί ενσωματώνονται στον Υιό αλλά και στον Πατέρα εν τω Υιώ), «κι εγώ μέσα σας» (ο Υιός μέσα στον Πατέρα ενσωματώνεται στους αναγεννημένους πιστούς).
  3. Το αρχαίο επίρρημα «εν» που συνδέεται με το Πνεύμα της αλήθειας στο εδάφιο 14:17—«Το Πνεύμα της αλήθειας... μένει κοντά σας και θα είναι μέσα σας (εν υμίν)»—αποτελεί το σύνολο των τριών «εν» στο εδάφιο 20:20.
- II. Η απελευθέρωση της δόξας της θειότητας του Χριστού είναι ο δοξασμός Του από τον Πατέρα με τη θεία δόξα (Ιω 12:23-24), στην ανάστασή Του, μέσω του θανάτου Του**

(Λκ 24:26). Η απελευθέρωση της δόξας της θεϊότητάς Του με τη θεία ζωή Του ήταν για να βάλει φωτιά επί της γης (Λκ 12:49-50):

- A. Η δόξα της θεϊότητας του Χριστού κρύφτηκε μέσα Του, όπως σε έναν κόκκο σιταριού. Η ανθρώπινη φύση Του μέσω της ενσάρκωσής Του έγινε σαν ένα κέλυφος, για να κρύψει τη δόξα της θεϊότητάς Του με τη θεία ζωή Του—Ιω 12:23-24.
- B. Ο Κύριος πιάστηκε και περιορίστηκε, έχοντας την επιθυμία να βαπτιστεί με το βάπτισμα του θανάτου Του, για την απελευθέρωση της δόξας της θεϊότητάς Του με τη θεία ζωή Του, μέσω της θραύσης του κελύφους της ανθρώπινης φύσης Του—Λκ 12:49-50, Ιω 12:23-24:
  - 1. Ο Κύριος ήταν ο μοναδικός κόκκος που περιείχε τη θεία ζωή με τη θεία δόξα Του. Όταν το κέλυφος της ανθρώπινης φύσης Του έσπασε μέσω της σταύρωσής Του, όλα τα στοιχεία της θεϊότητάς Του—η θεία ζωή και η θεία δόξα Του—απελευθερώθηκαν ταυτόχρονα.
  - 2. Η απερίοριστη και άπειρη θεία ύπαρξή Του με τη θεία ζωή, αφού απελευθερώθηκε μέσω του σωματικού Του θανάτου, έγινε το ερέθισμα της πνευματικής ζωής των πιστών στην ανάσταση.
- Γ. Η απελευθέρωση της δόξας της θεϊότητας του Χριστού ήταν ο δοξασμός Του από τον Πατέρα με τη θεία δόξα, στην ανάστασή Του, μέσω του θανάτου Του. Κατά τη διαβίωσή Του, ο Χριστός προσευχήθηκε στον Πατέρα να Τον δοξάσει, και ο Πατέρας απάντησε στην προσευχή Του—Ιω 17:1, Πραξ 3:13, Λκ 24:26.
- Δ. Αυτός ο δοξασμός μετέφερε τον Χριστό από το στάδιο της ενσάρκωσης στο στάδιο της συμπερίληψης, στο οποίο ο Χριστός, ως ο έσχατος Αδάμ, έγινε στην ανάσταση το ζωοποιό Πνεύμα που τα περιλαμβάνει όλα—Ιω 1:14, Α΄ Κορ 15:45β, Φιλ 1:19.
- E. Μέσω του δοξασμού Του στην ανάσταση, ο Χριστός έγινε ο πρωτότοκος Υιός του Θεού, κατέχοντας και τη θεϊότητα και την ανθρώπινη φύση (Πραξ 13:33, Ρωμ 8:29). Έγινε το ζωοποιό Πνεύμα, ο πνευματικός Χριστός (Α΄ Κορ 15:45β, Ιω 20:22), και αναγέννησε όλους τους πιστούς Του για να γίνουν τέκνα Θεού, το δικό Του είδος (Α΄ Πε 1:3.)

III. Η έκβαση του δοξασμού του Χριστού, της ανάστασής Του, είναι η ενσωμάτωση όλων των εκλεκτών, λυτρωμένων και αναγεννημένων ανθρώπων του Θεού με τον εαυτό Του σε τρεις πτυχές—τον οίκο του Πατέρα, την άμπελο του Υιού και το παιδί του Πνεύματος:

- A. Η πρώτη πτυχή της ενσωμάτωσης του ολοκληρωμένου Θεού με τους αναγεννημένους πιστούς στην ανάσταση είναι ο οίκος του Πατέρα, ο οποίος συμβολίζεται από τον ναό—Ιω 14:2, 2:16-21, Α΄ Τιμ 3:15:
  - 1. Ο οίκος του Πατέρα είναι μια θεία και ανθρώπινη ενσωμάτωση του επεξεργασμένου και ολοκληρωμένου Θεού, ο οποίος συγκροτείται με τον λυτρωμένο, αναγεννημένο και μεταμορφωμένο εκλεκτό Του λαό. Όλοι οι πιστοί εν Χριστώ, όντας λυτρωμένοι μέσω του αίματός Του, αναγεννημένοι με τη ζωή Του δια του Πνεύματός Του, και μεταμορφωμένοι με το θείο στοιχείο δια του ζωοποιού Πνεύματος, είναι οι «μονές» στον οίκο του Πατέρα—Ιω 14:2, 23.
  - 2. Ο οίκος του Πατέρα οικοδομείται καθώς ο Πατέρας και ο Υιός με το ενοικούν Πνεύμα επισκέπτονται συνεχώς τον λυτρωμένο εκλεκτό λαό Του, για να γίνει η συγκατοικία του ολοκληρωμένου Τριαδικού Θεού με τον λυτρωμένο εκλεκτό Του.
- B. Η δεύτερη πτυχή της ενσωμάτωσης του ολοκληρωμένου Θεού με τους αναγεννημένους πιστούς στην ανάσταση είναι η αληθινή άμπελος του Υιού—Ιω 15:1-8, 16:
  - 1. Η αληθινή άμπελος, που αποτελεί σημείο του Χριστού που τα περιλαμβάνει όλα, είναι ο οργανισμός του επεξεργασμένου και ολοκληρωμένου Τριαδικού Θεού.
  - 2. Τα κλήματα της είναι οι πιστοί του Χριστού, οι οποίοι εκ φύσεως ήταν άγρια κλήματα της αγριελιάς, αλλά μπολιάστηκαν στο καλλιεργημένο ελαιόδεντρο (Ρωμ

11:17, 24), μέσω της πίστης τους εις τον Χριστό (Ιω 3:15). Το καλλιεργημένο ελαιόδεντρο και η αληθινή άμπελος υποδηλώνουν τον Χριστό. Επομένως, το να μπολιαστούμε στο καλλιεργημένο ελαιόδεντρο σημαίνει να μπολιαστούμε στον Χριστό.

3. Τα μπολιασμένα κλήματα έχουν αναγεννηθεί με τη θεία ζωή, έχουν φερθεί στην ένωση ζωής με τον αναστημένο Χριστό, και έχουν ενσωματωθεί με τον επεξεργασμένο και ολοκληρωμένο Τριαδικό Θεό.

Γ. Η τρίτη πτυχή της ενσωμάτωσης του ολοκληρωμένου Θεού με τους αναγεννημένους πιστούς στην ανάσταση είναι το νέο παιδί του Πνεύματος—Ιω 16:13-16, 19-22:

1. Ένα νέο παιδί, ο καινούργιος άνθρωπος, γεννήθηκε από το ολοκληρωμένο Πνεύμα στην ανάσταση. Αυτό το νέο παιδί, ο καινούργιος άνθρωπος, δημιουργήθηκε από τον Χριστό στον σταυρό όταν κατήγγησε στη σάρκα Του τον νόμο των εντολών στα διατάγματα—Ιω 16:21, 13-15, Εφ 2:15.
2. Αυτό το νέο παιδί, ο καινούργιος άνθρωπος, αναγεννήθηκε από τον Πατέρα, με τον αναστημένο Χριστό στην ανάστασή Του, και γεννήθηκε από το Πνεύμα μέσα στο πνεύμα των πιστών—Α΄ Πε 1:3, Ρωμ 1:4, Ιω 3:6β.
3. Η πρώτη ομάδα πιστών του Χριστού, η οποία υπέφερε με την αναχώρηση του Χριστού μέσω του θανάτου Του, ήταν η εγκυμονούσα γυναίκα, ενώ ο Χριστός που επέστρεψε στην ανάσταση ήταν το νεογέννητο παιδί, που επρόκειτο να γίνει ο καινούργιος άνθρωπος—Ιω 16:20-22, Κολ 3:10-11.
4. Οι πιστοί ντύνονται τον καινούργιο άνθρωπο, μέσω της ανακαίνισής τους στο πνεύμα του νου τους, για να ολοκληρωθεί το Σώμα του Χριστού—Εφ 4:23-24.

IV. Το να μένουμε εν Χριστώ, λαμβάνοντάς Τον ως το κατοικητήριό μας, και να Τον αφήνουμε να μένει μέσα μας, λαμβάνοντάς μας ως το κατοικητήριό Του, σημαίνει να ζούμε στην πραγματικότητα της παγκόσμιας ενσωμάτωσης του επεξεργασμένου και ολοκληρωμένου Τριαδικού Θεού με τους λυτρωμένους και αναγεννημένους πιστούς—Ιω 14:2, 10-11, 17, 20, 23:

- A. Το να μένουμε εν Χριστώ, ώστε να μπορεί Εκείνος να μένει μέσα μας, σημαίνει να έχουμε την καθημερινή μας ζωή εν Χριστώ, λαμβάνοντάς Τον ως τα πάντα για μας. Το να Τον λαμβάνουμε ως την κατοικία μας, το αιώνιο κατοικητήριό μας, είναι η ύψιστη και πληρέστερη εμπειρία του Χριστού—Ψλ 90:1, 91:1, 9, Ιω 15:4-5, Απ 21:22.
- B. Μένουμε εν Χριστώ, αγαπώντας Τον, ώστε να μπορεί Εκείνος να μένει μέσα μας—Ιω 14:21, 23:
  1. Με το να αγαπάμε τον Κύριο με την πρώτη αγάπη, Του δίνουμε την πρώτη θέση σε όλα, και ενσωματωνόμαστε στον Τριαδικό Θεό για να γίνουμε το κατοικητήριό Του—Απ 2:4-5, Κολ 1:18β, Ιω 14:21, 23, Εφ 3:16-17, βλ. Ψλ 27:4.
  2. Όταν αγαπάμε τον Κύριο Ιησού, Εκείνος φανερώνεται σε μας, και ο Πατέρας έρχεται μαζί Του, ώστε να κάνει μονή μέσα μας για την απόλαυσή μας. Αυτή η μονή είναι μια συγκατοικία, στην οποία ο Τριαδικός Θεός μένει μέσα μας και εμείς μένουμε μέσα σε Αυτόν—Ιω 14:23.
  3. Όσο περισσότερο αγαπάμε τον Κύριο, τόσο περισσότερο θα έχουμε την παρουσία Του. Και όσο περισσότερο είμαστε στην παρουσία Του, τόσο περισσότερο θα απολαμβάνουμε όλα όσα είναι για μας. Η ανάκτηση του Κυρίου είναι ανάκτηση της αγάπης μας για τον Κύριο Ιησού—Α΄ Κορ 2:9-10, Εφ 6:24.
- Γ. Μένουμε εν Χριστώ, ώστε να μπορεί Εκείνος να μένει μέσα μας, δίνοντας προσοχή στον συνεχή λόγο στη Γραφή, ο οποίος είναι έξω από μας, και τον παρόντα λόγο ως το Πνεύμα, ο οποίος είναι μέσα μας—Ιω 5:39-40, 6:63, Β΄ Κορ 3:6, Απ 2:7:
  1. Με τον εξωτερικό, γραπτό λόγο έχουμε την εξήγηση, τον ορισμό και την έκφραση του μυστηριώδη Κυρίου, ενώ με τον εσωτερικό, ζωντανό λόγο έχουμε την εμπειρία του Χριστού, που μένει μέσα μας, και την πρακτική παρουσία Του—Εφ 5:26, 6:17-18.

2. Αν μένουμε στον συνεχή και γραπτό λόγο του Κυρίου, τα στιγμιαία και ζωντανά λόγια Του θα μένουν μέσα μας—Ιω 8:31, 15:7, Α΄ Ιω 2:14.
3. Με αυτόν τον τρόπο ριζώνουμε προς τα κάτω, μέσα στον Χριστό σαν το χώμα μας, τη γη μας, αλλά και καρποφορούμε προς τα πάνω, για τον δοξασμό του Πατέρα—Β΄ Βασ 19:30, Ησ 37:31, Ιω 15:7-8.
4. Μένουμε μέσα Του και τα λόγια Του μένουν μέσα μας, ώστε να μπορούμε να μιλάμε εν Αυτώ και Αυτός να μιλάει μέσα μας, για την οικοδόμηση του Θεού μέσα στον άνθρωπο και του ανθρώπου μέσα στον Θεό—Ιω 15:7, Β΄ Κορ 2:17, 13:3, Α΄ Κορ 14:4β.
5. Κάθε πρωί χρειάζεται να αγιαζόμαστε, αγγίζοντας τον Λόγο και αφήνοντας το Πνεύμα να μας αγγίζει, ώστε να βγαίνουμε από τον εαυτό μας, το παλιό μας κατάλυμα, και να εισερχόμαστε στον Τριαδικό Θεό, το καινούργιο μας κατάλυμα, το μέρος της εμπεριεχόμενης ενότητας του Τριαδικού Θεού—Ιω 17:17, Εφ 5:26.

V. Η Νέα Ιερουσαλήμ είναι η τελική ενσωμάτωση του επεξεργασμένου και ολοκληρωμένου Τριαδικού Θεού με την αναγεννημένη, αγιασμένη, ανακαινισμένη, μεταμορφωμένη, συμμορφωμένη και δοξασμένη τριμερή εκκλησία—Απ 21:3, 22:

- A. Η Νέα Ιερουσαλήμ είναι ένας συλλογικός άνθρωπος, ένας συλλογικός μέγας Θεάνθρωπος. Αυτός ο συλλογικός άνθρωπος είναι ένα ζευγάρι—ο επεξεργασμένος Τριαδικός Θεός που παντρεύεται τον μεταμορφωμένο τριμερή άνθρωπο. Αυτό είναι το Πνεύμα και η νύφη που ενώνονται, αναμιγνύονται και ενσωματώνονται για να γίνουν μία οντότητα—Απ 22:17α.
- B. Ο Θεός είναι τρεις (υποστάσεις)—ο Πατέρας, ο Υιός και το Πνεύμα—ένα συλλογικό πρόσωπο. Εμείς, οι εκατομμύρια πιστοί, είμαστε επίσης ένα συλλογικό πρόσωπο. Αυτά τα δύο (συλλογικά) πρόσωπα τώρα βρίσκονται το ένα μέσα στο άλλο—Ιω 14:20-21, 15:5, Α΄ Ιω 4:15-16.
- Γ. Είμαστε η σκηνή του Θεού για το κατοικητήριό Του, και ο Θεός είναι ο ναός μας για το κατοικητήριό μας—η συγκατοίκηση του Θεού με τον άνθρωπο—Απ 21:2-3, 22-23, Ψλ 90:1, 27:4, Δτ 33:27.
- Δ. Η Νέα Ιερουσαλήμ είναι η σκηνή του Θεού, και το επίκεντρο της σκηνής είναι ο Χριστός ως το κρυμμένο μάννα. Ο τρόπος να ενσωματωθούμε σε αυτή την παγκόσμια θεανθρώπινη ενσωμάτωση, τη συγκατοικία του Θεού με τον άνθρωπο, είναι να τρώμε τον Χριστό ως το κρυμμένο μάννα—Απ 21:3, Εξ 16:32-34, Εβρ 9:4, Απ 2:17:
  1. Ο Χριστός, το κρυμμένο μάννα, είναι μέσα στον Θεό Πατέρα, την χρυσή στάμνα. Ο Πατέρας είναι μέσα στον Χριστό, που είναι η Κιβωτός με τις δύο φύσεις Του, τη θεία και την ανθρώπινη. Ο Χριστός, ως το ενοικούν Πνεύμα, ζει στο αναγεννημένο πνεύμα μας για να είναι η πραγματικότητα από τα Άγια των Αγίων. Αυτό σημαίνει ότι ο Υιός είναι μέσα στον Πατέρα, ο Πατέρας είναι μέσα στον Υιό, και ο Υιός ως το Πνεύμα είναι η πραγματικότητα από τα Άγια των Αγίων.
  2. Δεν πρέπει να ενωθούμε με τον κόσμο, αλλά να ενσωματωθούμε στη Νέα Ιερουσαλήμ, τρώγοντας από τον Χριστό ως το κρυμμένο μάννα. Όταν Τον τρώμε, ζούμε δι' Αυτού σε αυτή τη μεγάλη ενσωμάτωση, η οποία σήμερα αποτελεί το συλλογικό Σώμα του Χριστού και που, εν τέλει, ολοκληρώνει τη Νέα Ιερουσαλήμ.
  3. Η άγια πόλη, η Νέα Ιερουσαλήμ, είναι ο στόχος της αιώνιας οικονομίας του Θεού. Ο μοναδικός Θεός τελικά διευρύνεται σε μια πόλη, για την αιώνια διεύρυνσή Του και την αιώνια έκφρασή Του, σαν μια μεγάλη, θεανθρώπινη και παγκόσμια ενσωμάτωση.